

Adını Arayan Şiirler 7

– Savaş · 30 Temmuz 2020

Mis gibi dünya kokuyorum;
Toprak, gökyüzü, deniz.../ ağaç, su ve ateş...

Mis gibi dünya kokuyorum;
Yağmur oluyorum, küçük bir çukurda küçük bir göl
Akan ırmak, taşan sel...

Mis gibi dünya kokuyorum;
En yükseğinden bir dağ oluyorum -rüzgârlarla sıkı fıkı arkadaş-
Geniş bir ova -deniz gibi kocaman.../ ve depderin maviliklere dönüşen-
Susuz bir çöl oluyorum -bir ömür arayıp da bir damla suyunu bulamadığım-

Mis gibi dünya kokuyorum;
Göz gözü görmeyen sis ve pus oluyorum -üzerine çöküyorum güneşin-
Dokunduğum her yeri yıkıp gecen bir fırtına oluyorum bazen
Gök gürültüsü.../ çakan şimşek.../ dolu.../ kar kış kıyamet...
İçinize sarkan buz oluyorum...

Mis gibi dünya kokuyorum;
Aşk oluyorum.../ aşık oluyorum, ayrılık, hasret, sevinç ve hüznü...
Ve... Sevgili oluyorum günün birinde sana -ne mutlu bana-

Mis gibi dünya kokuyorum;
Ağaç oluyorum, dalda bahar.../ dalda yemiş
Dallarda alabildiğine yaprak
Alabildiğine çok yeşil
Çiçek.../ çiçek.../ çiçek...

Mis gibi dünya kokuyorum;
Dengesini bozsa da dünyanın;
Ve ben hiç istemesem de başına gelmesini hiçbir kimsenin
Yanardağ olup patlıyorum -yüzüne yüzüne dünyanın-
Yangın oluyorum.../ istenmeyen deprem -iki yakasına yapışıp da dünyayı sarsan-
Öldüren, yok eden, ağlatan savaş...
Şiddet, taciz ve tecavüz -yakmanın, yıkmanın ve ezmenin en erkek hali-

Kendimden utanıyorum...

Mis gibi dünya kokuyorum;
Ölüp ölüp diriliyorum -ömrüm boyunca-
Kavga oluyorum.../ hürriyet, yenilgi, zafer...

Mis gibi dünya kokuyorum;
Yeni doğan bebek.../ büyüyen çığlık...
Ve güler yüzlü bir yaşam oluyorum -az da olsa.../ ağlanacak halimize güldüğüm-
Ve nihayet ölüm... Ebedi ayrılık oluyorum... Ve aklınızda neysem öylece kalıyorum...

Mis gibi dünya.../ mis gibi insan kokuyorum
En güzel parçasıyım dünyanın.../ ve senin...

Temmuz 2020